

NOW

Norge Nå

NOW

[Vis hele profilen min](#)

søndag 26. februar 2012

Norge er ikke en rettstat

Undertegnede vet at dette blogginnlegget vil skape reaksjoner. Likevel kan man man ikke la vær å gå ut med opplysninger man får tilgang på. De ting som fremkommer i bloggen er alvorlige, og kan dokumenteres.

Jeg ønsker medier som vil ha et samarbeid om denne saken med meg velkommen. Om ønskelig finnes det flere artikler i denne saken som tilsammen utgjør en artikkelrekke som kan publiseres i mitt navn eller i samarbeid med andre. Sakens omfang er stort og omhandler ikke bare et tema men flere som er forholdsvis ømtålige, fordi det kan påvirke Norges anseelse internasjonalt, Norges konstitusjon og dermed landets nasjonalforsamling og regjering, Konge mfl. Det påvirker uten tvil en hel rekke avsagte dommer i norsk rett, der mange saker vil måtte taes opp igjen eller avvises

Utgangspunktet for dette innlegget er at lederen for Stortingets Justiskomité Per Sandberg har stilt et skriftlig spørsmål til Justis og beredskapsminister Anne Grete Faremo om ministeren er komfortabel med at en rekke dommer avsies uten at dommerene har den nødvendige dommerforsikring som de skal ha.

Begrunnelsen fra Per Sandberg :

Jeg har fått informasjon om at en rekke dommere ikke har avgitt den nødvendige dommerforsikring eller -ed man skal avlegge, før dommergjerning starter. Sammenhengen i rettergangslovgivningen tilsier at en dom skal oppheves dersom dommeren i saken ikke har avgitt forsikring. Det finnes også tilfeller fra rettspraksis på at dommer har blitt opphevet på et slikt grunnlag. På denne bakgrunn finner jeg det svært viktig å finne ut hvor mange dommere det her er snakk om og hvor mange dommer det eventuelt måtte gjelde.

Under følger artikkel. Det kan på anmodning legges frem kildemateriale og flere artikler i rekken.

"Norge er ikke en rettstat"

Av Cathrine Løvaas
26.02.2012

Dommere i Norge nekter å avgi dommerforsikring

Hvis man blir dømt i en rettssak i Norge er det slik at en skal dømmes av en dommer. Å være dommer betyr at en innehar et embede. For å inntre i embede som dommer må dommered og forsikring være gitt. Det er mange dommere i Norge som nekter å avlegge dette.

I tillegg til relevant utdanning og praksis skal dommere fremlegge dette før de innsettes i embedet sitt. Disse kravene er stadfestet ved lov, og er ufravikelig.

Dommernes uavhengighet, eller rettere sagt; en uavhengig domstol er ikke et mål i seg

Cathrine Løvaas

Norway

Follow by Email

Email add

Bloggarkiv

▼ 2012 (2)

▼ februar (2)

Viktig å vite etter at artikkelen "Norge er ikk...

[Norge er ikke en rettstat](#)

selv, men kun en del av et mer høyverdig mål; konseptet om en rettferdig rettergang. Uten en uavhengig dommer/domstol, vil man aldri kunne være sikker på at partene i en rettsvist har fått en rettferdig rettergang. En domstols tillit og legitimitet avhenger helt og fullt av dens uavhengighet. En domstol som er besatt av personer som ikke er uavhengige vil, straks dette skulle bli kjent blant allmennheten, miste sin troverdighet og folkets tillit og vil etter dette ikke ha noe legitimt grunnlag for videre virksomhet.

Dette omtales blant annet i grunnloven § 21 og domstolloven §60.

Grunnloven sier: §21:

Kongen vælger og beskikker, efter at have hørt sit Statsraad, alle civile, geistlige og militære Embedsmænd. Disse skulle, før Beskikkelse finder Sted, sværge eller, hvis de ved Lov ere fritagne for Edsaflæggelse, høitideligen tilsige Konstitutionen og Kongen Lydighed og Troskab; dog kunne de Embedsmænd der ei ere norske Borgere, ved Lov fritages for denne Pligt. De kongelige Prinser maa ei beklæde civile Embeder.

Domstolloven §60 :

Alle dommere unntatt meddommere og skjønnsmedlemmer skal gi skriftlig forsikring om at de samvittighetsfullt vil oppfylle sine plikter. Forsikringen sendes til domstoladministrasjonen eller til fylkesmannen for så vidt gjelder forsikring for dommere i forliksrådet. Kongen fastsetter hvordan forsikringen skal lyde.

I Rundskriv G-46/1999 fra regjeringen går det også tydelig frem når det skal ansettes dommere er dette et av kravene: 1-5 «Ved ansettelse skal dommerfullmektigen avgi forsikring etter domstolloven § 60. Vedlagte skjema skal nyttes når forsikring avgis.»

Det er forbudt ved lov å utstede falsk autorisasjon. Forholdet reguleres bl.a. av Straffeloven § 120, som lyder: "Har en offentlig Tjenestemand i nogen Tjenesten vedkommende Protokol anført Usandhed eller lagt Skjul paa Sandheden, eller har han ved Udfærdigelsen af Protokoludskrift, Telegram eller Telefonmeddelelse eller ved Stempling, Merkning eller anden tjenstlig Erklæring, der er afgiven for at tjene som Bevis, anført eller bevidnet Usandhed eller lagt Skjul paa Sandheden, straffes han med Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt han har handlet i Hensigt at forskaffe sig eller andre en uberettiget Vinding eller at skade nogen."

Innsetting av dommere. Utøvelse av konstitusjonen.

Når man da skal innsette en dommer i embede skal denne innsettes ved at Kongen i Statsråd utsteder Embedsbrev. Kongen signerer på dette og det kontrasteres etter dette av Statsministeren.

Dette skal ikke gjøres med mindre dommeren har avlagt ed og forsikring om uavhengighet. En uavhengig domstol som denne dommeren representerer i sin dommergjerning er et av grunnlagene for konstitusjonen.

Selve forsikringen for dommere er gitt ved kgl.res. 10. juni 1927 og lyder i original tekst slik:

"Jeg forsikrer, at jeg samvittighetsfullt vil opfylde mine pligter som dommer – at jeg vil handle og dømme saaledes, som jeg efter loven og for min samvittighet kan forsvare, og verken av hat eller venskap, verken for gunst eller gave eller av anden aarsak vike fra ret og retfærdighet."

En kan da spørre seg hvorfor så mange dommere i Norge ikke vil gi denne forsikringen og hva er det i denne forsikringen som er så grunnleggende at dommerne ikke kan gi denne ?

Norge har en konstitusjon i form av grunnleggende rettsprinsipper. Maktfordelingsprinsippet sikrer at maktutøvelsen er delt på tre uavhengige myndigheter.

1. En lovgivende myndighet. dvs. En lovgivende forsamling. I Norges tilfelle Stortinget.
2. En utøvende myndighet. dvs. En monark eller regjering. I Norges tilfelle begge deler.
3. En dømmende myndighet. dvs. Høyesterett og andre domstoler. I Norges tilfelle begge deler, der de tolker lovene og anvender dem.

Maktfordelingsprinsippet ble formulert slik at fordelingen av makten skulle fungere. Makten ble altså delt opp og skulle være uavhengige av hverandre. For at dette skal kunne fungere i praksis må lovene følges og ting må gjøres i rett rekkefølge.

Som vi ser i rettstaten Norge, skal altså dommerne erklære sin uavhengighet for å stadfeste at dette er tilfelle. Dette gjør ikke Norges dommere i stor utstrekning. Dette betyr i praksis at dom avgitt av dommer uten denne erklæringen ikke er rettskraftige. Det kan dokumenteres at det har vært saker som måtte taes opp igjen på bakgrunn av dommerens manglende uavhengighet. Dette vet myndighetene. Både Regjering, Storting, Statsråd, Justisdepartementet, domstoladministrasjonen, fylkesmenn, dommerne selv, advokater som jobber i systemet, men også pressen som defineres som «den fjerde statsmakt»
Pressens jobb i disse tilfelle er dermed avklart. Den skal belyse og sette på dagsorden de forhold som ikke er riktige bla.

At konstitusjonen er satt ut av spill og at Norge i praksis ikke er en rettstat er dermed hevet over tvil.

Hvis saken bare var slik at det finnes mange ikke-rettskraftige dommer i Norge er det alvorlig nok, men saken stiller seg verre enn dette. Det blir et konstitusjonelt problem når instanser som skal sørge for at dette er på plass, ikke bare unnlater å sørge for det, men også sørger for at sakene som kommer opp dreneres, dvs tar lengre tid, motarbeider og unnlater å gi opplysninger på en slik måte at det er rimelig å anta at dette gjøres for å skjule sakens alvor, er problemet av en slik art at det må kunne kalles konstitusjonelt.

Når man da trekker de store linjene og ser at ved at disse prinsippene brytes, brytes også Europarådets konvensjoner, Londontraktaten, og FN`s konvensjoner bla.

Hvorfor vil ikke dommerne avlegge ed ?

Hvorfor vil ikke dommerne avlegge den for så vidt enkle men viktige eden for å sikre seg om at alt er ved rette? Kan ikke dommere avlegge denne eden fordi dommerne vet at de kommer til å bryte den med overlegg ?

Hvem er disse embedsmennene og hvem er det som sitter i forvaltningen som legger til rette for at maktfordelingsprinsippet settes ut av spill og hvorfor gjør man dette ? Hvilken kultur er det som vises her, både i maktapparatet i Norge men også på en internasjonal basis ?

Debatten vi nå begir oss inn på er ikke velkommen i et system som Norge. Både landets myndigheter og innbyggerne flest som i utgangspunktet vet lite om at det syndes på grunnleggende nivå vil på mange måter synes at å trekke disse store linjene er av konspiratorisk art. Men det er ikke til å komme bort fra at en elite i et så lite land som Norge har en viss tilhørighet både i faglig og privat miljø, gjennom organisasjoner og andre institusjoner.

Man må anta at det gjennom linjer trukket fra privatliv, utdanningsinstitusjoner, faglige samlinger legges til rette for at makteliten har en del felles interesser. Dette viser seg på flere måter, men det første mange tenker på i disse sammenhengene er frimurerlosjen.

Ved å gå inn i frimurerlosjenes medlemslister vil man finne at høyt utdannede personer utgjør hoveddelen av losjens medlemmer. Det å være medlem i frimurerlosjer er i seg selv ikke straffbart og det er heller ikke ulovlig for dommere, advokater eller andre yrkesgrupper å være det.
Det at vi her påpeker faktum om at det i disse yrkesgrupper finnes mange losjemedlemmer, har direkte samband med edsavleggelsen dommerne skal gjøre, og det har også direkte samband med hvorfor dette omtales så lite i systemet og i pressen.

Den norske frimurerorden har i dag over 19 000 medlemmer. Mange av dem har sentrale stillinger innen domstolene, politiet, kirken, mediene og andre viktige samfunnsfunksjoner. Her omgås de også samfunnsstopper innen politikk og næringsliv. Det lukkede nettverket har en rekke ganger vært kritisert på grunn av faren for kameraderi og korrupsjon. Jusprofessor Carl August Fleischer er en av kritikerne. I 2006 ga han ut boken «Korrupsjonskultur, kameraderi og tillitssvikt i Norge», der han belyser problemer som kan oppstå i samfunn som mangler åpenhet. Han mener

personer i et lukket brorskap har tendens til å beskytte hverandre, og at det er lett å overse feil som begås.

- Frimurermedlemskap kan brukes til å bygge opp tillit. Det mindretall man kan anta driver lyssky virksomhet, kan få hjelp av losjebroder som opererer i god tro. Å tro at man skal klare å utradere slike muligheter, er naivt, sier Fleischer.

Forfatter Tom Egeland har trukket inn elementer fra frimureriet i flere av sine bøker. Han mener det er uproblematisk at omverdenen ikke kjenner de interne ritualer og aktivitetene. - Det som er alvorlig, er de usynlige trådene som strekker seg fra frimurernes losjer og ut i samfunnet. Kan vi stole på at en dommer er habil og nøytral når han møter en ordensbror i en rettsal? Jeg er ikke i posisjon til hverken å bestride eller nøre opp under en slik mistanke. Men bare det at vi stiller oss spørsmålet, er et tilstrekkelig problem, sier Egeland.....Sitat slutt. Sitat: I boken forteller han om hvordan hans nærmeste losjebroder ble sparket fra et embete uten saklig grunn....sitat slutt.

Er det da slik at dommere som ikke vil inngå en slik ed, ikke kan gjøre dette fordi de da med sin dommered ikke kan etterkomme kravene i sitt medlemskap eller faktisk bryter eden selv om de ikke er medlem i frimurerlosjen, men ikke kan oppfylle eden fordi det å hjelpe kollegaer i ulike saker man skal ta stilling til som dommer ikke er mulig dersom man skal etterlever den eden man har gitt?

Det er tross alt dommere man har med å gjøre i disse sakene og disse vet bedre enn noen at om dette er en sak som skulle komme opp dagsorden i sin fulle tyngde, vil eden de ha avlagt kunne felle dem som prinsippsak. Men det hjelper lite når det motsatte alternativ som ligger i å la vær å avlegge ed også fører til det samme. Når man da velger mellom pest eller kolera, sitter igjen med alternativer der alle synder mot samme prinsippet og det er så vanlig å gjøre dette, så velger man selvsagt dette alternativ. Vi må også kunne tro at de som er medlemmer av losjen i seg selv ikke kan avlegge ed som automatisk vil undergrave deres losje-ed. Alt henger sammen med alt.

Vi ser her en del eksempler på hvordan systemet fungerer og det faktum at Norge i dag ikke har et demokrati som fungerer som det skal. Hvordan skal vanlige mennesker kunne ha tiltro til at det rettsystemet de skal forholde seg til er korrekt og prinsippet for rettfærdig behandling vil være tilstede når de som lager dommer, utøver og dømmer setter seg over loven.

Å stille tilende være vitne til dette uten å foreta seg noe er verre sett i lys av at vi vet at dette er slik og hvilke prinsipper det undergraver enn det å foreta strafferettslige feiltgrep gjort i god eller ond tro. Forvaltningsorganene vet at dette er tilfelle men motarbeider tilgang til opplysninger på området. Dette er en alvorlig beskyldning, men den kan dokumenteres.

Prinsippet rundt dommerforsikringer har de siste årene vært diskutert internt hos myndighetene, uten at dette har blitt kommentert i pressen på et slikt nivå at meningmann har hatt en reell mulighet til å bli oppmerksom på dette. Det har siden høsten 2011 vært tatt opp mer etter at ulike artikler er blitt publisert og man ser at fra år skiftet 2011-12 og frem til skrivende stund er det mer fokus på problemet. Ingen presse av viktighet har likevel skrevet om dette.

Per Sandberg som er leder for Stortingets justiskomite stilte for et par dager siden spørsmål til statsråd Faremo om situasjonen og begrunnet det slik:

Spørsmål

Per Sandberg (FrP): Kan statsråden fremvise oversikt over hvor mange dommere i virke ved norske domstoler som ikke har avgitt dommerforsikring eller dommered og er statsråden komfortabel med at det avses en rekke dommer som ikke er gyldige fordi dommeren ikke har avgitt slik forsikring?

Begrunnelse

Jeg har fått informasjon om at en rekke dommere ikke har avgitt den nødvendige dommerforsikring eller -ed man skal avlegge, før dommergjerning starter. Sammenhengen i rettergangslovgivningen tilsier at en dom skal oppheves dersom

dommeren i saken ikke har avgitt forsikring. Det finnes også tilfeller fra rettspraksis på at dommer har blitt opphevet på et slikt grunnlag. På denne bakgrunn finner jeg det svært viktig å finne ut hvor mange dommere det her er snakk om og hvor mange dommer det eventuelt måtte gjelde.

Vi håper med dette at søkelyset blir satt på den aktuelle saken, men ser samtidig at saken er større enn som så. Prinsippet for artikkelen er i seg selv kontroversielt. Dette er en artikkel skrevet for å trekke de store linjene, men alle påstander kan selvsagt dokumenteres og en rekke underartikler leveres gjerne om ønskelig.

Cathrine Løvaas © 2012

Lagt inn av [NOW](#) kl. 11:10

[Anbefal dette på Google](#)

4 kommentarer:

NOW Feb 27, 2012 01:55 AM

Om noen ønsker å få svar på spørsmål eller bare vil kommentere, ser jeg helst at det gjøres her slik at alle som leser bloggen kan få glede av det. Takk

Svar

Mermaid Feb 27, 2012 09:37 AM

Bra skrevet, lettlest og det er viktig. Takk for at du setter pennen/tastaturet og intellektet ditt på dette som er så viktig å få belyst og informert om.

Mvh Ann

Svar

NOW Feb 27, 2012 11:16 AM

Takk for det ! Slik jeg ser det er dette det viktigste akkurat nå. Det er ikke nok å holde debatten gående på "lukkede" forum, vi må ut til alle. For at folk skal få øynene opp for dette, må vi bli forstått, for å få pressens oppmerksomhet slik at vanlige folk kan få tilgang på hva som skjer !

Svar

Rune Fardal Feb 27, 2012 11:43 AM

Hei Cathrine!

Fin gjennomgang av dette problemet du har laget. Fint du trekker de litt større linjer og berører de mer grunnleggende samfunnsproblemer dette utgjør. Jeg tlater meg legge en link til denne bloggen på : <http://www.dommerforsikring.no>

Håper vi får mer om temaet fra deg.

Svar Slett

[Legg til kommentar](#)